

NEDERLAND VERSLAAT EUROPA OP PAU!

*Theo Burgers en Zonen Bernard en Theo Jr. uit Weurt (bij Nijmegen) constateren in de neutralisatietijd en winnen met grote voorsprong Internationaal Pau!
Gerard en Ario van Zelderer uit Aalsmeer schitterend 2e (zowel nationaal als internationaal).*

Na de indrukwekkende internationale overwinningen van Nederland met name

1e Internationaal Barcelona 1980:

Hendriks, Twello

1e Internationaal Barcelona 1981:

Willegers, Steenberg

1e Internationaal Pau 1981: Beek, Dieren

1e Kampioen van Europa 1981:

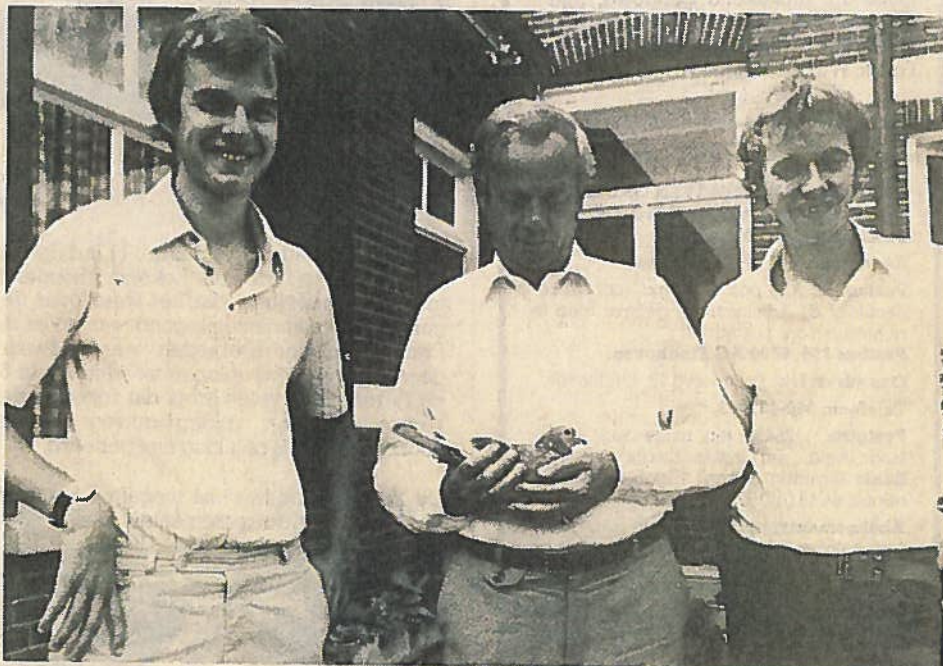
Gebr. de Weerd, Meerssen

is er een nieuw bewijs geleverd van de kwaliteit van de Nederlandse fondduif door het legendarische hok Th. Burgers en Zonen, Weurt

1e Internationaal Pau 1982

Pau Internationaal is indertijd opgezet als een experiment. De organisatie stelde regels op om zoveel mogelijk waarborgen te scheppen voor een zo eerlijk mogelijke verdeling van de prijzen. Aanvankelijk mochten per liefhebber niet meer dan 4 duiven gezet worden (dit is later verhoogd naar 5). Europa werd verdeeld in zones t.w. België 3, Nederland 1, Duitsland 1, Luxemburg 1, Engeland 1 en Nrd.-Frankrijk 1. Per zone konden niet meer dan 300 duiven deelnemen. Opvallend is, dat België onevenredig veel duiven mocht zetten t.o.v. bijvoorbeeld Nederland. Anders gezegd: België had 3x zoveel kans als Nederland of Duitsland om de overwinning te behalen. Jarenlang hebben wij én de Nederlandse Z.L.U. hiertegen geageerd, hetgeen resulteerde in een verhoging van de deelname van 300 naar 400, 500, 600 en dit jaar naar 3 zones van 350 d. Het kan toeval zijn, maar de massalere deelname verhoogt de kansen op een overwinning én die grepen de Nederlanders met

- *De kop van de 'Hercules' met een donker rijkgekleurd kastanjeoog.*

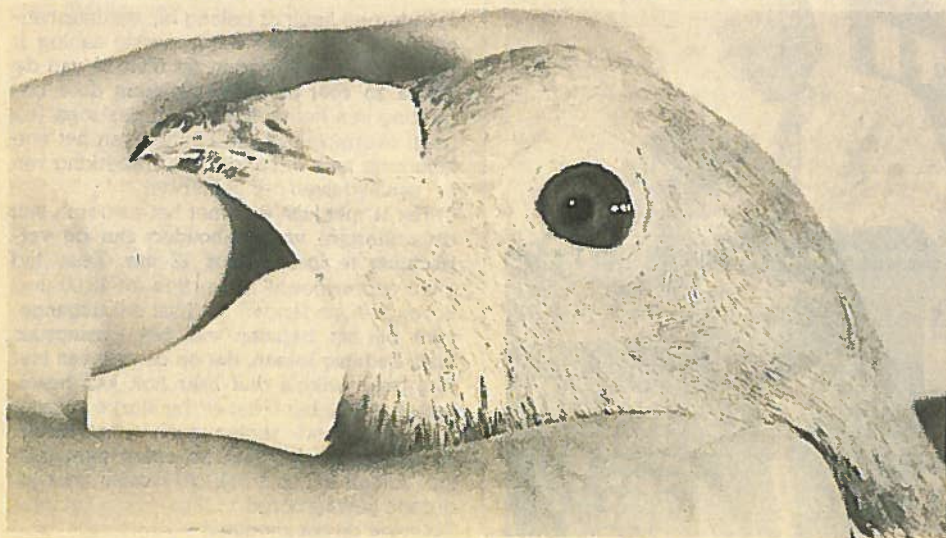
beide handen... (Vorig jaar kon de Z.L.U. een aantal onverkochte bonnen van Duitsland overnemen, zodat we in 1981 met plm. 750 d. in de strijd waren.) In 1982 nam Nederland deel met 1004 d. Wonderlijk is, dat België met 3 zones à 350 d. maximaal slechts 1050 d. mag zetten en nu met 1.115 d. deelnam.

Wij hebben George de Paduwa voorzitter van de Col. Joyeuse, het organiserend lichaam van Pau, hierover telefonisch om commentaar gevraagd. Dhr. De Paduwa ver-

- *Na de spanning kan er wel een lachje af, terwijl vader Theo trots de 'Hercules' tegen zich aanhoudt met links Bernard en rechts Theo Jr.*

klaarde, dat men heeft toegegeven aan de extra aanvragen uit West-België en dat dit in strijd met het reglement is. In het reglement staat ook vermeld, dat de duiven op een dusdanig tijdstip gelost moeten worden, dat geen enkele duif op de dag van lossing haar hok kan bereiken. In 1981 'reddde' Appie Beek het organiserend comité door op zaterdagmorgen in schemerduister zijn duif te constateren. Daarmee werden de duiven, die op vrijdag, de dag van lossing in Noord-Frankrijk werden geconstateerd, afgehouden van de ereplaatsen. Leden van het organiserend comité verzekerden ons toen heilig, dat in 1982 beslist niet voor één uur gelost zou worden. Ook hierover hebben wij dhr. De Paduwa om commentaar gevraagd. Immers vele Nederlandse fondspelers reageerden verontwaardigd op de lossingstijd: 'Tussen 11 en 12 uur' (11.30). Er staat wel in het reglement, dat de duiven in ieder geval voor 12 uur gelost moeten worden, maar dat reglement is van 20 jaar geleden en toen was er geen zomertijd... In werkelijkheid zijn de duiven nu dus gelost om 10.30 met een matige zuid-westen wind kracht 3 tot 4 zoals de meteorologische diensten van het K.N.M.I. en de luchthaven Schiphol ons desgevraagd mededeelden.

De duiven op de kortste afstanden (iets meer

De NL80-1990972, 'de Hercules' van Th. Burgers & Zn., Weurt, winnaar Nationaal (1004 d.) en internationaal Pau (3036 d.). Uitstekend gebouwd, middelmatig van grootte, evenwichtig en met prima pluimen.
Foto's: Wim Pollmann, Arnhem.

NEERLANDS POSTDUIVEN ORGAAN
Officieel Orgaan van de N.P.O.
en aangesloten afdelingen

Redacteur: J. M. A. M. de Zeeuw.

Postadres: Alle post bestemd voor de redactie of de administratie gelieve men te richten aan ons postadres.

Postbus 256, 5600 AG Eindhoven.

Ons adres: Nw. Fellenoord 12, Eindhoven.

Telefoon: 040-437003.

Postgiro: 1125459 ten name van: Neerlands Postduiven Orgaan, Eindhoven.

Bank: Slavenburgs bank, Eindhoven
rek.no. 64.43.01.018.

Abonnementsprijs: f 42,- per jaar, f 22,- per halfjaar en f 12,- per kwartaal bij vooruitbetaling. Kollektief verenigingsabonnement (alle leden) f 38,- per jaar. Weekabonnees (in plaatsen waar agenten zijn) f 0,95 per nummer. Losse nummers f 1,-.

UITERLIJK DONDERDAGS dient alle kopij in ons bezit te zijn om in het nummer van de daarop volgende week te kunnen worden opgenomen. De opgave dient schriftelijk te geschieden. Type of schrijf duidelijk s.v.p.

Gehele of gedeeltelijke overname van teksten, foto's of advertenties uit deze uitgave uitsluitend met bronvermelding en na verkregen schriftelijke toestemming van de redactie.

Advertentietarief

drukspiegel 261 x 190 mm
aantal kolommen: advertentiepagina's 3 kolommen, elk 37 mm breed, tekstpagina's 3 kolommen, elk 58 mm breed.

Prijs per mm per kolom: advertentiepagina's f 1,20 per mm, tekstpagina's f 2,40 per mm.

Reservering achterpagina 15% toeslag.

Kontraktarieven worden u op aanvraag toegezonden.

Voor verkooplijsten speciaal tarief, inlichtingen bij de administratie.

In kleur. Indien de advertentie geheel of gedeeltelijk in blauw wordt gedrukt, wordt de advertentieprijs met 10% verhoogd, met een minimum van f 25,-.

Een bewijsnummer zal u op verzoek worden toegestuurd.

De eerstvolgende maal dat ons blad in een oplage van plm. 54.500 ex. naar alle Nederlandse postduivenliefhebbers wordt gezonden is:

8 september, blad nr. 35

De advertentietarieven worden dan met 65% verhoogd.

dan 800 km) hadden nu dus ca. 11 uur de tijd om hun hok te bereiken. Rekening houdend met de voorspelling, dat het weer over de gehele vluchtlijn tamelijk goed was en er in Frankrijk onweersgebieden waren, (waar de windkracht kon oplopen tot windkracht 6 tot 7), rekenden velen erop, dat zeker op de kortste afstanden vrijdag duiven zouden doorkomen. Dit is gelukkig niet gebeurd.

De heer De Paduwa, die toegaf op het punt deelname van de reglementen te zijn afge-

• **Bernard Burgers met zijn legendarische 'Aal'** (foto boven).

- **Zicht op de vlieghokken.** Links is het hok waar de overwinnaar gehuisvest is. Veel ruimte in de kap, weinig licht, betrekkelijk weinig duiven op royale hokken.

weken, verklaarde dat de duiven reglementair voor 12 uur gelost moesten worden en dat hij zich daaraan had gehouden. Hij verklaarde voorts, dat het erg moeilijk is, iedereen gelijke kansen te bieden wanneer er zo'n verspreid deelnemersveld is als op Pau. Hij zei ook, dat men besloten had om 11.30 uur te lossen om het 's nachts doorvliegen zoveel mogelijk uit te sluiten. Met zulk licht weer zijn de Pau-vliegers zeker bij een later lossingstijdstip niet genoeg vermoeid om ergens een rustplaatsje op te zoeken als de schemering valt. Hoewel bekend is, dat de duiven onder bepaalde omstandigheden 's nachts doorvliegen, is het niet te bewijzen, dat dit op deze Pau is gebeurd.

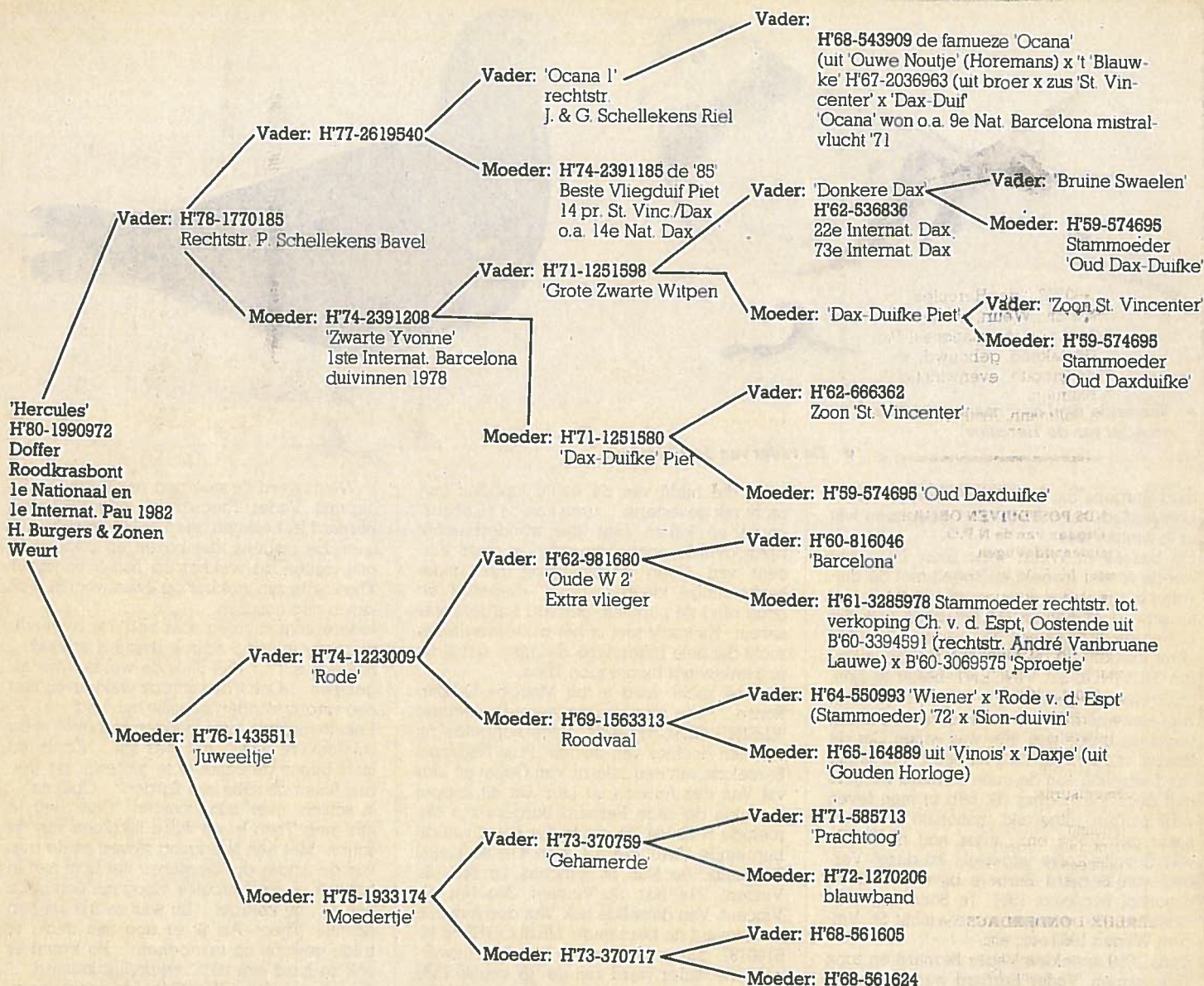
Wanneer de duiven 's nachts doorvliegen is de overvlucht bevoordeeld. Wanneer de snelheid zakt naar 1000-1100 meter is de overvlucht altijd benadeeld. Op de vraag wat het comité zou beslissen wanneer de wind zuid of zuidwest 6 zou zijn, antwoordde de heer De Paduwa, dat de lossing dan zou worden uitgesteld.

CONCLUSIE:

1) Iedereen heeft er belang bij, dat Internationaal Pau blijft zoals het in eerste aanleg is opgezet. Dat wil zeggen de invloed van de massa zo veel mogelijk uitsluiten door beperking van het aantal duiven per zone (en geen overheveling van bonnen van het ene land/zone naar het ander) en beperking van het aantal duiven per liefhebber.

2) Het is niet juist (om met het invoeren van de zomertijd) vast te houden aan de verplichting te lossen voor 12 uur. Deze tijd dient gecorrigeerd te worden tot 13.00 uur. Bovendien vinden wij het juist dat uitgangspunt bij het bepalen van het lossingsuur blijft: zodanig lossen, dat op de dag van lossing geen enkele duif haar hok kan bereiken. Dat betekent, dat er bij sterke zuid tot zuidwestenwind reglementair een mogelijkheid moet zijn later te lossen dan 13.00 uur. Alleen dan zijn ook de kansen voor iedereen gewaarborgd.

Tot zover dit commentaar.

Het legendarische hok Burgers Weurt (voorheen Heesch) terug in de schijnwerpers door internationale zege op Pau!

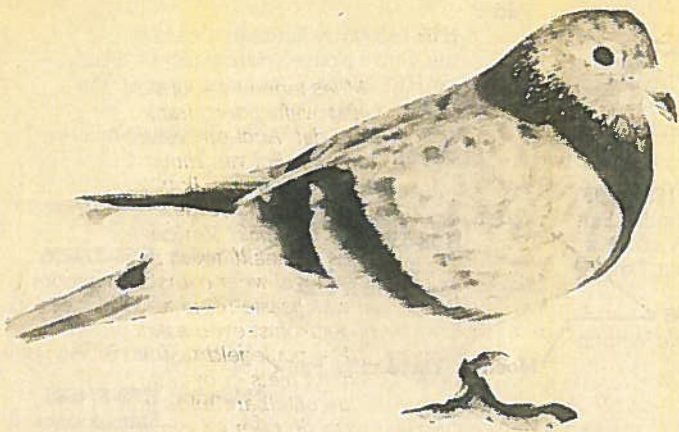

Tegen de elite van West-Europa, zegge en schrijven 3036 d., liet de 2-jarige weduwnaar van de 50-jarige steenfabrikant Theo Burgers en zijn zonen Theo (16 jaar) en Bernard (18 jaar) uit Weurt (bij Nijmegen) zien dat de stijgende reputatie van de Nederlandse fondduiven en -spelers beslist geen toeval is. Natuurlijk komt er ook een beetje geluk bij kijken, maar wanneer de laatste 3 jaar 4 van de 5 Internationale Marathonvluchten gewonnen worden door Nederland, kun je moeilijk meer van geluk spreken. Hoe sterk bezet deze Internationale race is moge blijken uit de vroegste meldingen, waar tal van 'kanonnen', laten we zeggen spelers van naam acte de présence geven:

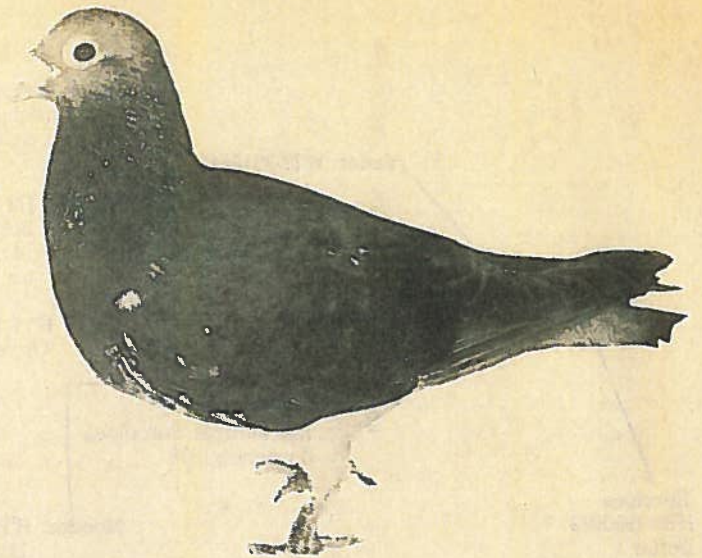
Th. Burgers & Zonen, Weurt 4.47 (1e Internat.) 1596 m
Gebr. v. Zelderen, Aalsmeer 5.35 (2e Internat.) 1527 m
G. Hustinx, Sittard 5.24 (4e Internat.) 1434 m
D. v. Rijn, Bodegraven 8.25 (1e Nat. Barcelona)
Koetsier, Voorthuizen 7.38
Mevr. Sprenkels, Lepelstraat 6.53
Melis, Zoutelande 7.08

• De kostbare Duvinol-St. Vincent-beker.

C. Bilet, Wernhout 7.17
P. Schellekens, Bavel 8.02
Cretien Visschers, Beek 7.32
Vervuurt, Horst 7.39
Verwijs, Zierikzee 8.06
Huub Smeets, Mechelen 8.16
Roks, Fijnaart 8.10
A. v. Haaren, Heesch 8.27
Staf Dusarduy, Groede 8.30
Wijnacker, Hengstdijk 8.10
v. d. Platte, Yerseke 8.12
Henk Kuylaarts, Naaldwijk 8.18
Gijzen, Sprundel 8.26
H. Oostenrijk, Heimegen 8.26
Kruysse Yerseke 8.25
Fr. v. Peperstraten, Oude Tonge 8.33
Gans, Zandvoort 9.17
Horsmeijer, Vlaardingen 8.59
Kluwer, Zwolle 9.25-9.35
v. Rijn, Bodegraven 9.58
Bernard Burgers, Hees, was een begrip in Nederland op de fondvluchten. Als 12-jarige jongen zat Bernard Sr. reeds tussen de duiven. De oude Bernard Burgers had als lid van de Flying-club zeer nauwe contacten met grote kampioenen als Siassart, Paul Sion de grote Franse Kampioen, Vincent Mariën Antwerpen, Dr. Bol, en vele anderen. Ber-

• 'Juweeltje' doet haar naam eer aan. Is moeder van de 'Hercules'.

• De vader van de 'Hercules'.

nard Burgers, die in 1978 overleed op 89-jarige leeftijd, heeft bijna alles gewonnen wat er te winnen was.

Op bezoek in Weurt waar zoon Theo nog steeds verder kweekt en speelt met de duiven van zijn vader, kregen wij inzicht in historische documenten uit het bijna volledig bewaarde archief van zijn vader. Voor het eerst kregen we de kostbare massief zilveren 'DUVINOL-ST. VINCENT'-beker te zien. Theo weet nog net als de dag van gisteren wat een enorme gebeurtenis de uitreiking van deze trofee was. Het was wijlen Cor de Zeeuw, die hem in 1954 ná een 6 jaar lange strijd uitreikte aan de oude Bernard Burgers met deze toevoeging: 'Ik heb in mijn leven veel prijzen uitgereikt, nationale overwinnaars gehuldigd enz., maar nog nooit zo'n waardevolle trofee uitgereikt als deze!' Verder won Bernard Burgers bijvoorbeeld 1e nationaal Bordeaux 1957, 1e Bondsconcours Orléans 1959, winnaar comb.-vlucht St. Vincent-Wenen 1963 etc., etc.

Sinds 1959 speelden Vader Bernard en zoon Theo samen. Vader Bernard was een echte duivenliefhebber, 'n man met eindeloos ge-

• De vleugel.

duld, die hield van de echte fondduif met zacht rijk gevederte... uren kon hij ze observeren en kijken naar die wonderbaarlijk rijkgekleurde ogen, als waren ze door Vincent van Gogh geschilderd, met dikke herfstachtige kleuren, bruin, dieprood en goud rond de pupillen. Bernard Burgers was secuur. Hij kocht niet in het wilde weg maar zocht dat hele bijzondere, dat rijke, dat je nu nog terugvindt bij zijn zoon Theo.

Wat hij zocht vond ie bij Maurice Delbar, Ronse..., een zoon van de wereldberoemde 'KLEINE GESCHELPTE'. Deze koppelde hij aan een dochter van de 1ste Prijs Nationaal Barcelona van een zekere Van Geem uit Lier via Van der Auwera uit Lier. Uit dit koppel kweekte de oude Bernard Burgers zijn beroemde H'46-164710, die vader werd van de beroemde 'AAL' die o.a. won 41e Nationaal Bordeaux, 9e Nat. St. Vincent, 6e Nat. St. Vincent, 71e Nat. St. Vincent, 36e Nat. St. Vincent. Van datzelfde hok Van der Auwera, Lier, kwam de beroemde 'GEEOLOGER' B'46-6140197, zuiver ras Vincent Mariën, Antwerpen, die vader werd van de '18' van 49 (30e Nat. Bordeaux, 36e Nat. St. Vincent) 'OUDE FRANS' H'51-960634 (59e Nat. Bordeaux, 14e Nat. Bordeaux, 24e Nat. Bordeaux etc.) en grootvader van het legendarische 'GOUDEN HORLOGE' enz.

Fond kost veren, daar was Bernard Burgers van overtuigd. Als hij in de zomer iets heel extra's kweekte, dan nep hij z'n zoon Theo en zei dan: 'Hier! Zet die maar in Weurt, dan heb je altijd iets achter de hand.' Zo werd het grote soort bewaard en viert nu 20 jaar later triomfen in Weurt.

De halfgod 'Hercules' in het oude Griekenland was een buitengewoon sterk en machtig man, vaak afgebeeld in oude geschriften met een leeuwenhuid en knots. De 'Hercules' van Theo Burgers en zijn zoon in Weurt is maar een klein doffertje, die niks heeft van de imposante Griekse halfgod. Hij heeft wél gevochten als een leeuw en alles uit de kast gevlogen om Internationaal Pau te winnen. De aankomst was een regelrechte sensatie: Vrijdagavond vertrouwen ze het daar in Weurt al niet. Vader Theo belde daarom om 10 uur Emile Matterne in het Belgische Overhespen of er al duiven van Pau waren. Emile was stomverwonderd om die vraag en antwoordde: 'Ach Theo, die duiven kunnen nog niet daar zijn. D'r is nog niks nié in België! Ik heb m'n apparaat (= klok) nog niet eens in huis...! Als ge morgenvroeg om 6 uur opstaat, is ut vroeg genoeg...'

Ir Weurt werd de zaak nog 'ns grondig doorgepraat. Vader Theo en de jonge Theo en Bernard Jr. besloten geen enkel risico te nemen. De jongens, die boven op zolder slapen, zetten de wekker op half 5 en vader Theo zette zijn wekker op kwart voor 5. Dan kan er niks misgaan...

Iedereen ging vroeg naar bed. De volgende morgen om half 5 schrok Bernard wakker... hoe laat is 't...? Half 5? Is de wekker niet afgelopen... Ook Theo schrok wakker en met een sprong stonden ze naast hun bed.

Enkele minuten later stonden ze beide in de stikdonkere tuin... het was stil... Korte tijd later begon de ochtend te gloren... de merels floten de stilte aan flarden... Opeens... 'n schicht over hun hoofden. 'Daar heb je em!' riep Theo Jr. en werd lijkleek van de schrik. Met een noodgang stoven ze de trap van de zolder op. Ze staken het licht aan in het hok en de 'Hercules' vloog meteen in z'n hokje... hij koerde... hij was zo fris als een hoentje. Theo: 'Als ik er nog aan denk, ik trilde gewoon op m'n benen... Hij kwam er ook zo hard aan hè... werkelijk keihard...! Samen met Harry Weytens, een buurjongen, die niet wilde zeggen, dat ie er niet van kon slapen maar door 'n steek van 'n mug was gewekt, stonden ze daar met hun drieën boven in het duivenhok. De 'Hercules' vreej' met z'n duivin en bromde zacht...

Toen naar beneden, waar vader Theo net naar beneden kwam. 'Is d'r één van Pau? Zie je nou wel... 't Is maar goed dat we onze eigen zin gedaan hebben. Die Belgen hebben we in ieder geval geklopt...!'

De duif werd gemeld in Vught... niemand zei: 'Hij zit misschien wel één. De meldingspost vroeg wel: 'Weet u het nummer van de

• Het tuinhuysje, dat op aandrang van Bernard werd omgebouwd tot kweekhok.

• **Vader Theo met de door zijn vader na 6 jaar strijd gewonnen trofee. Bernard Burgers destijds uit Heesch (bij Nijmegen) won deze trofee in 1954 na 6 jaar strijd op nationaal St. Vincent.**
Foto's: Wim Pollmann, Arnhem.

gummiring?' Toen dachten we o jé, nou hebben we iets fout gedaan. Toen we het later nakeken bleek er niets van in de instructies te staan. De eerste die hun uit de onzekerheid haalde was mevrouw Van Zelderen, die door de telefoon riep. 'U zit één internationaal! Proficiat!'

In Weurt wordt nog aan pure duivensport gedaan. Vader Theo en zijn zonen vormen een hecht driemanschap. Theo Jr., net geslaagd voor de lagere tuinbouwschool is de duivenmelker. Theo Jr. is de rust zelve... precies z'n grootvader. 'Laten we die duif nog 'ns een jaar de kans geven...' Bernard, die ook al geslaagd is maar dan voor het atheneum en straks economie gaat studeren, is de nuchterheid zelve. 'Bernard', vertelt vader Theo, 'is de man van de "harde" lijn, dat is degene, die de lijn uitstippelt, het "brein" achter de kolonie.' Bernard heeft er bijvoorbeeld voor gezorgd, dat er 2 jaar geleden weer een kweekhok werd opgericht, zodat de stam bewaard blijft. Vader Theo is de stabiliserende factor, die zorgt, dat alles soepel loopt.

In gezamenlijk overleg werd ook het plan de campagne voor dit jaar gemaakt. 'Hercules' was een zomerjong van '80 en werd op de natoer afgericht. In '81 deed hij de gewone programmavluchten + Orléans en Chateauroux. Hij kwam altijd onvermoeid thuis en toen zei Theo al: 'Dat wordt onze crack!' Het was ook een echte weduwnaar, die met geweld naar binnen 'donderde'. In 1982 werd besloten om 'Hercules' klaar te maken voor St. Vincent. In het voorjaar mocht hij één jong grootbrengen 5 weken voor St. Vincent zat hij pas op weduwschap. Als voorafrichting vloog 'Hercules' Duffel (23/4), St Ghislain-Hornu (7/5), St Ghislain-H (14/5) en als 1e get. naar Dourdan (27/5). Van deze laatste vlucht kwam hij uren te laat en was 'kei kapot'. Het herstel was overigens zeer snel. Men besloot toen om hem op St. Vincent niet in te zetten, maar te laten zitten voor Pau. 'Hercules' kreeg volle bak, die 2x per dag ververst werd, hetgeen ook met het water gebeurde. Drie kwartier voor inkorving mocht hij alleen op het hok met z'n duivin. Dat er niets aan het toeval wordt overgelaten moge blijken uit het feit, dat z'n duivin een week voor inkorving apart in een hokje gezet werd.

Nederland verslaat Europa op Pau. Het ijzersterke trio Vader Theo Burgers en zijn zonen Theo Jr. en Bernard zorgden voor deze sen-

Kaf en koren

Gisteravond hoorde ik de belze oud-voetballer Vic Mees tegen t.v. journalist Vanlombecck zeggen, dat hij in zijn beste jaren, de jaren 'vijftig', vijfhonderd frank kreeg voor een interland-wedstrijd. Een dikke drie tientjes waren dat. Acht en zestig keren had hij het rode shirt gedragen, er was er maar één van meer, Pol van Himst. Een kleine rekensom was dus rap gemaakt, hoe vet hij daarvan geworden was. Ik trok een parallel met de duivensport. Hoeveel er tegenwoordig gepould wordt, vergeleken bij vroeger. Hoe groot zou het konvooi geweest zijn op St. Vincent 1982? Verleden jaar hebben er drie en vijftigduizend de comfortabele heenreis gemaakt, terug naar huis viel minder makkelijk uit. Ook dit jaar zullen de vijftigduizend wel weer overschreden zijn. En er vliegen er maar weinig in hun hemd. Ditmaal was haasje-ropje al wat de klok sloeg. Er zitten nu overal duiven in de prijzen die bij aankomst even aangenaam verpast waren als hun niets vermoedende eigenaars... Dat poulegeld laat ik toch maar rusten, dat vindt wel weer een nieuwe baas. Het dient tot niets er over uit te weiden. Het is tenslotte maar een peuleschil, vergeleken bij de ontelbare toto's in de wereld van vandaag. Ik ben in Las Vegas geweest en weet van de beer en zijn vel. Maar de waarde van bewezen of verondersteld goede duiven is hard gedaald. Ze zal wel niet terug gaan naar de zuinige tijden van Vic Mees, maar de wilde tijd van de jaren 'zeventig' is het andere uiterste. Dertig jaar geleden was een poule duist-duist, naar de Vlamingen zeggen, miel-miel idem de Luikenaars, een grote schep geld. Toch waren er altijd mensen, die de centen los in hun broekzak hadden zitten en ze kwansuis, quasi achteloos voor de schatbewaarder zijn neus op tafel, op de balie legden.

Een keer heb ik beleefd, niet meegemaakt want ik was er niet bij, maar wel voor de vaste waarheid horen vertellen door een van de participanten, dat er, naast de gewone miezen (d.w.z. inleggen) een weddenschap gedaan werd om honderdduizend frank tussen een speler in Gent en een in Herve. Het is lang genoeg geleden om verteld te kunnen worden. Het waren Vandebussche te Gentbrugge, die hard vloog in die tijd en Peeters-Beaufort te Battice, de sterkste fondspelers uit het verre oosten des lands. Vandebussche had de eerste internationaal Bilbao gewonnen, tegen vierduizend duiven, een concours dat vier weken open gestaan had, een soort St. Vincent 1981, bij ons. Met een gekruiste duif van Devriendt, fijn van kop, genaamd de 'Student'. Na dat weekend mocht hij met ere professor heten.

De weddenschap ging om de eerste duif of duiven, de juiste formule ken ik niet, op een nationale Chateauroux, populair in de Walen. Vandebussche bleek zich op glad ijs te hebben begeven. De strijd werd niet beslecht met banddikte. Zelfs niet met koeidikte - zou Raymond Ceulemens zeggen. Guillaume Peeters verpletterde 'effenaf zijn tegenstrever'. Hij draaide er een stuk of twintig, eer zijn opponent er een gezien had. Het was een droevig bericht, dat hij kreeg in het Frans.

Om eerlijk te wezen was het victorie kraaien niet alleen omreden van de superioriteit van zijn duiven, maar mede omreden van het waaien van de wind'. In '38 was er ook eens zo'n concours geweest, ter gelegenheid van de roemruchte Watertentoonstelling. Ook toen had de gallsche, inzonderheid de Luikse haan, koning gekraaid. Ik herinner mij nog hoe lillek Louis Vermeijen daar toen in zijn gazetje over deed. Hoewel hij toe moest geven dat ze in de Cité Ardente met geen pauwstaarten vlogen. Nooit gedaan.

Guillaume Peeters was een manneke, weinig groter van stuk dan de Tour de France-renner Belda. Maar indrukwekkend wegens zijn kroot van een neus, die in het gezicht van Karel de Grote niet misstaan zou hebben. Hij was van 1885, geboren in Soumagne, een dorpie ten oosten van Luik, waar zijn vader schoenmaker was. Guillaume was een intelligente knaap, in zijn ogen was het hele dagen omgaan met els en pekdraad en het kloppen op hakken en zolen een te eentonig werk, waar te weinig aan verdiend was. Hij ging studeren en bracht het ver. Onder andere, want hij verwierf zich vele jobs, tot directeur van een tapijtfabriek te Wevelgem vlak bij Lauwe, Zodoende leerde hij Andre Vanbruaene kennen, in volle opmars naar het succes. Bij wie hij een ronde jongen kocht. Ze waren niet beter dan hij zelf al jaren had, in samenwerking met de Luikenaar Charles Beaufort. De 'Stier' van Vanbruaene was niet beter dan de '500.000' van Peeters-Beaufort, die een half miljoen won op één enkele Chateauroux. Zo grof kon er gepould worden en zoveel geld kon iemand winnen met een crack in zestien rallianten in het land van Luik. Vic Mees moest met vijfhonderd frank naar huis. En toch was hij tevreden, een gave mens, dat kon je zien. Gaaf - zeggen de boeren in Transvaal - een klein woord maar groot van inhoud.

Van het slag van Jef Patou, bakker te Vlamertinge tegen leper, die in zijn eenmanszaakje iedere morgen om vier uur op moest, zijn leven lang. Hij won, in diezelfde tijd, de eerste nationaal Libourne, met een uur los vooruit!!! Met een nietige, oonooglijke duif van het pure ras Stichelbout. Bij een temperatuur als verleden week in Malaga of in Sevilla, waar de Brazilianen 'huis hielden'.

Breda

PIET de WEERD

satie... Frans Musch van het organiserende comité Internationaal Pau zei me door de telefoon: 'Nederland heeft geluk gehad...' Dan moet hij maar 'ns komen kijken naar de 'Hercules'... in Weurt! Ik denk dat ie zo onder de indruk is, dat hij z'n woorden pardoes inslikt! Want ne goeie... da's ne droom... voor de rest van Europa een nachtmerrie!
Arnhem WIM POLLMANN

Zorg dat uw favorieten klaarzitten voor

Nationaal Dax

op vrijdag 16 juli, inkorven dinsdag 13 juli a.s.

Instructies en gegevens over hoofdprijzen e.d. in het volgende nummer.